

тіа.

— Азъ сѣмъ бѣгала отъ Кентеки, отговори жена-та.

Кога? попыта Г. Бердъ, кой-то поіе испитаніе-то.

— Нощѣсь.

— Какъ си заминала прѣзь рѣкѣ-тѣ ?

— Азъ прѣминахъ по ледѣ-тѣ!

— По ледѣ-тѣ повторихъ синца що бѣхъ тука.

— Истинѣ, отговори жена-та тихомъ; Съ Божиѣхъ помощь азъ прѣминахъ по ледѣ-тѣ зашто-то тѣ бѣхъ мя настигли — ідіахъ отзадѣ ми а другъ пѣтъ пѣма!

— Господжо, каза Коджой ледѣ-тѣ іе строшенъ и плува и тѣне въ водѣ-тѣ, кога налѣгне малко нѣщо ірѣзь ніего!

— Азъ знаѣхъ — азъ знаѣхъ тов а отговори жена-та като луда, нѣ азъ прѣминахъ! Азъ не мисляхъ че ще могъ да направѣхъ това чудо, азъ не ся надѣахъ да прѣмина, нѣ не мя бѣгрыжіа. Азъ можіахъ да умрѣ ако не прѣминаѣ. господъ ми помогна; Никой не знаіе колко силна іе Божиіа помощь, до гдѣ не испита самъ си, каза жена-та на коіа-то очі-тѣ пламтіахъ.

— Ты си была робніа? попыта Г. Бердъ.

— Была сѣмъ, Господине робніа на іедимъ Господарь въ Кентеки.

— Обхождалъ ли ся іе той злѣ съ тебе?

— Нѣ, Господине, той бѣше мно-го добръ Господарь.

— А Госпожіа-та си види да не іе была добра за теба.

— Нѣ, господнѣ, нѣ! Госпожіа-та іе была вынагы добра съ мене.

— Що іе могао, кога іе така, да тя побуди да оставишь іеднѣхъ добръ кѣщѣ, та да бѣгашъ и да теглишь толіось тегло ?

Жена-та издигна очі-ти си врѣзь Г-жіа Бердъ и метна іединъ остъръ испитателенъ поглѣдъ, и не можи да не заблѣжи че тіа бѣ облѣчена въ чрѣни скрѣбны дрехы.

» Госпожо, каза тіа тутакси, случявало ли ся іе кога годѣ да загубишь нѣкоіе дѣте?

Тыя думы бѣхъ нечякани, и тѣ повредихъ ранѣ-тѣ коіа-то оше не бѣ заживѣла, зашто-то само іединъ мѣсець бѣ заминалъ отъ какъ бѣ закопано въ гробѣ-тѣ іедно драго дѣтенце на това семейство.

Г-нѣ Бердъ обѣрна ся и отиде кѣмъ прозорецѣ-тѣ, а Г-жіа Бердъ залѣ ся сѣсъ слѣзы; нѣ прѣсили гла-сѣ-тѣ си, и каза:

— Зашо пыташь? азъ сѣмъ закопала іедно дѣтенце.

— Кога іе така ты ще проумѣіешъ и моіе-то положеніе. Азъ сѣмъ закопала двѣ іедно подирѣ дру-го — и сѣмъ ти оставила закопани тамъ, отъ кѣдѣ-то сѣмъ бѣгала; останжло ми іе сѣмо това іединичко. Азъ нікогы не сѣмъ поминѣла ни іеднѣхъ ношь безъ ніего; То іе всичко-то моіе иманіе. Съ ніего азъ сѣмъ ся приговарала, съ ніего сѣмъ ся голѣмила, и денѣ и ношѣ; и сега